

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3256/2019. (X. 30.) AB HATÁROZATA

alkotmányjogi panasz elutasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság a Győri Ítélőtábla Pk.I.25.629/2019/6. sorszámú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt elutasítja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. Az indítványozók (Borkai Zsolt és dr. Sík Sándor) jogi képviselőjükön (dr. Rákosfalvy Zoltán ügyvéd) keresztül, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a és a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (továbbiakban: Ve.) 233. §-a alapján 2019. október 10-én a Győri Ítélőtábla útján alkotmányjogi panaszt nyújtottak be a Győri Ítélőtábla Pk.I.25.629/2019/6. sorszámú, 2019. október 2-án kelt végzése ellen, mivel álláspontjuk szerint a támadott végzés sérti az Alaptörvény XXIII. cikk (8) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (1) és (az alkotmányjogi panasz tartalma szerinti) (7) bekezdését.
- [2] 2. A Győri Ítélőtábla végzésében megállapított tényállás szerint egy választópolgár 2019. szeptember 20-án kifogást terjesztett elő, amelyben annak megállapítását kérte, hogy az indítványozók (mint Győr megyei jogú város polgármestere, illetve mint Győr megyei jogú város képviselője, akik egyúttal a FIDESZ-KDNP pártszövetség jelöltjei a 2019. október 13-ai önkormányzati választásokon) tevékenységükkel megsértették a Ve. 2. § (1) bekezdés a), c), valamint e) pontjai szerinti alapelveket. Az érintett személy kifogásában arra hivatkozott, hogy az indítványozók általános iskolás gyerekek előtt tartottak az önkormányzati választások kampányidőszakában beszédet, egy fél éve már elkészült futópálya átadása során, amely eseményről a Győr Plusz Média videófelvételt is készített, amelyet több országos média is átvett. A kifogást tevő szerint ez egyértelműen a Ve. szerinti kampánytevékenységnek minősült, mivel alkalmas volt arra, hogy a választópolgárok előtt kedvezőbb színben tüntessék fel önmagukat, illetve jelölőszervezetüket – különösen azért, mert a felvételen gyermekek is szerepeltek, amely pszichológiai kutatások szerint alkalmas arra, hogy a gyermekekkel kapcsolatos pozitív érzelmi reakciót az emberek összemosás a politikusokról alkotott benyomásukkal, akkor is, ha a képhez vagy videófelvételhez nem tartozik kifejezett kampányszöveg.
- [3] 3. A kifogást elbíráló Győr Megyei Jogú Város Helyi Választási Bizottsága (a továbbiakban: HVB) 199/2019. (IX. 20.) számú határozatával a kifogást elutasította. A HVB határozatának indokolása szerint a videófelvételen és az ez erről szóló sajtócikkekben elhangzottak nem voltak alkalmasak a Ve. kifogásban megjelölt alapelveinek megsértésére. A HVB szerint ugyanis az indítványozók észszerű indokkal szerepeltek az érintett átadón – tekintettel a helyi önkormányzatnál betöltött tisztségükre –, az aktualitással is bírt, a videófelvétel és az arról készült sajtócikk pedig nem utalt a jelölti minőségükre, valamint a közelgő választásokra és jelölőszervezetükre sem. Ráadásul a kifogást tevő az indítványozók tevékenységével kapcsolatban csak állította, de nem bizonyította, hogy az kampánytevékenység lett volna. Emellett pedig azt is kiemelte a HVB, hogy az indítványozók nem voltak privilegizált helyzetben a többi jelölthöz képest.
- [4] 4. A HVB döntésével szemben a Magyar Szocialista Párt (a továbbiakban: MSZP) mint érintett fél fellebbezést terjesztett elő a Győr-Moson-Soproni Területi Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: TVB). Az MSZP fellebbezésében kiemelte, hogy véleménye szerint az indítványozók tevékenysége egyértelműen kampánytevékenységnek minősült, amelyet alátámaszt az is, hogy a futópálya már fél éve elkészült és átadásra is került, így az esemény célja egyértelműen csak az indítványozók népszerűsítése volt. Az eseményre egyetlen ellenzéki képviselő vagy képviselőjelölt sem kapott meghívást, így csorbult a jelöltek közötti esélyegyenlőség. Emellett

a fellebbezésben azt is kiemelte az MSZP, hogy a HVB figyelmen kívül hagyta, hogy az indítványozók gyermekek társaságában kampányoltak.

- [5] A TVB a 46/2019. (IX. 25.) számú határozatában a HVB döntését helybenhagyta. Döntése indokolásában a TVB hangsúlyozta, hogy a HVB a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a kifogást tevő nem bizonyította, csak feltételezte, hogy az esemény kampánytevékenység volt. A futópálya átadása helyi jelentőséggel bírt, az semmilyen módon nem függött össze a közelgő választásokkal.
- [6] 4. Ezt követően az MSZP felülvizsgálati kérelemmel fordult a Győri Ítéltáblához (a továbbiakban: ítéltábla), amelyben hangsúlyozta, hogy a HVB és a TVB döntései figyelmen kívül hagyták, hogy az indítványozók gyermekekkel kampányoltak. E körben az MSZP kérelmében hivatkozott arra is, hogy 2019. április 5-én az Európai Parlamenti választások kampányában az ombudsman felhívta a figyelmet arra, hogy egyetlen gyermek sem lehet pártpolitikai tevékenység hátttere, díszlete, vagy épp népszerűség-növelő tényezője, azaz a gyermekek nem válhatnak politikai eszközzé. Emellett a Kúria és a Nemzeti Választási Bizottság is hasonló álláspontot képviselt már a korábbiakban. A kérelemben hivatkozott az MSZP arra is, hogy a jelenlévő önkormányzati képviselőnek semmilyen olyan feladata nem volt, amely indokoltá tette volna az ő jelenlétét az átadáson, így ő egyértelműen kampány céllal volt jelen az eseményen. Úgy vélik, hogy a bírósági gyakorlat egységes a tekintetben, hogy a hivatalos minőségben való jelenlét során egyetlen, a választásokon egyébként újrainduló jelölt sem használhatja fel ezen tevékenységét saját maga népszerűsítése céljából.
- [7] Az ítéltábla az Alkotmánybíróság 16/2019. (V. 14.) AB határozatában foglalt alkotmányos követelmény szerint nyilatkozta az indítványozókat is, akik válaszukban arra hivatkoztak, hogy az átadáson hivatalos minőségükben vettek részt, ott kampánytevékenységet nem folytattak, jelölti minőségükre nem történt utalás.
- [8] Az ítéltábla végzésében a TVB döntését megváltoztatta, és megállapította, hogy az indítványozók a gyermekek kampányeszközként való felhasználásával megsértették a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás, valamint az esélyegyenlőség Ve. szerinti alapelveit, ezért a további jogsértéstől eltiltotta, valamint bírsággal sújtotta őket. Az ítéltábla végzése indokolásában kiemelte, hogy az indítványozók tevékenysége egyértelműen kampányidőszakra esett, és a Ve. szerint ezen időszakban minden olyan eszköz kampányeszköznek minősül, amely alkalmas a választópolgárok akaratának befolyásolására. Az ítéltábla egyetértett a felülvizsgálati kérelemmel a tekintetben, hogy az ombudsmani állásfoglalás szerint a gyermekek nem válhatnak politikai eszközzé. E tekintetben irreleváns, hogy az esemény az oktatási intézmény területén zajlik vagy más helyen, abban az esetben, ha ott a gyermekek bármilyen módon eszközzé válhatnak. Az ilyen tevékenység egyértelműen a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás elvét fogja sérteni. Az ítéltábla végzésében kiemelte azt is, hogy ugyan a Ve. 142. §-a szerint az önkormányzatok jogszabályon alapuló kommunikációs tevékenysége nem minősíthető kampánytevékenységnek, de itt a bíróságnak azt is fel kellett ismernie, hogy valójában az indítványozók magatartása „bújtató kampány” volt. A futópálya átadását ezért az indítványozóknak csak úgy lehetett volna megtenniük, hogy az a választási kampányt a lehető legkevesbé érintse (a futópálya kampányidőszakban való átadása ugyanis szükségképpen kampány felhangú lesz). A kérelemhez csatolt videófelvétel szerint azonban a vizsgált átadáson való kommunikáció egyértelműen kampányeszköz volt, ugyanis a beruházás a jelenlévő önkormányzati képviselő keretéből került finanszírozásra. Az ítéltábla figyelembe vette azt is, hogy a sajtócikkek is arra utaltak, hogy a futópályát már fél évvel korábban átadták, és a szülők maguk is tiltakoztak gyermekeiknek a kampánycélú felhasználása ellen. Az esemény egyértelműen egy megrendezett esemény volt, amelynek politikai kampányjellege sértette a Ve. alapelveit.
- [9] 5. Az indítványozók ezt követően fordultak az Alkotmánybíróságoz, és az Abtv. 27. §-a, valamint a Ve. 233. §-a alapján kérték, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXIII. cikk (8) bekezdésének és a XXVIII. cikk (1), valamint az alkotmányjogi panasz tartalma szerint (7) bekezdésének sérelmére hivatkozással semmisítse meg a Győri Ítéltábla végzését.
- [10] Alkotmányjogi panaszuknak az indokolásában előadták, hogy jelen ügyben álláspontjuk szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, hogy az ítéltábla végzése sértette-e az indítványozóknak az Alaptörvény XXIII. cikk (8) bekezdésében deklarált közhivatal viseléséhez való jogukat, hiszen az ítéltábla döntésében nem vette figyelembe ezen alapjog relevanciáját, és ezzel korlátozta az indítványozókat az őket egyébként megillető jogok gyakorlásában.
- [11] Az Alaptörvény XXIII. cikk (8) bekezdésével kapcsolatban előadták, hogy az ítéltábla végzésében teljesen figyelmen kívül hagyta a XXIII. cikk (8) bekezdésének vizsgálatát, amely álláspontjuk szerint – az Alkotmány-

bíróság 3/2015. (II. 2.) AB határozat alapján – önmagában megalapozhatja egy döntés alaptörvény-ellenességét. Az indítványozók ugyanis mint polgármester és mint önkormányzati képviselő voltak jelen az eseményen, amely tisztségük egyértelműen a közhivatal viselésének jogához kapcsolódik. Az átadáson semmilyen utalás nem történt jelölti minőségükre és a közelgő választásokra sem. Az esemény tehát nem kampányrendezvény volt, hanem önkormányzati rendezvény. Ezt a Ve. 142. §-a is alátámasztja, amely kifejezetten kimondja, hogy nem minősül kampánynak a helyi önkormányzatok jogszabályban meghatározott feladatuk ellátása során végzett tevékenysége. Erre tekintettel álláspontjuk szerint az ítéletábla döntése alaptörvény-ellenes, mivel a közhivatal viseléséhez való jogukat korlátozta. Véleményük szerint, ha az ítéletábla indokolása elfogadható lenne, akkor kampányidőszakban semmilyen beruházás átadására nem kerülhetne sor, *ad absurdum* egy önkormányzati tisztségviselő tevékenységének végzése lehetetlenülne el egy kampányidőszakban, amennyiben ő jelöltként is el kívánna indulni a soron következő választáson. Ezen események ráadásul nyilvánosak, így azokon a lakosok – akár a kiskorúak is – szabadon részt vehetnek, sőt az átláthatóság miatt kifejezetten fontos is a széles nyilvánosság biztosítása, amely egy polgármesternek elsődleges kötelessége is.

- [12] Az alkotmányjogi panasz hivatkozott az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére is. E tekintetben az indítványozók szerint az ítéletábla megsértette a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogukat, mivel végzésének indokolásában nem fejtette ki, hogy mi alapján jutott arra a következtetésre, hogy az indítványozók tevékenysége sértette a Ve. alapelveit. A bizonyítékként csatolt videófelvételen ugyanis semmilyen ezt alátámasztó kijelentés nem hangzott el. Az ítéletábla ugyanis csak közvetett bizonyítékok (videó, sajtócikkek) alapján jutott el a következtetéseihez, sőt azokat csak „valószínűsítette” – megállapításai tehát az indítványozók szerint nem alátámasztottak. Úgy vélik, hogy az ítéletábla nem alapozhatta volna döntését egy kötelező erővel nem bíró ombudsmani állásfoglalásra, ráadásul a gyermek jelenlétét azért sem lehetett volna számára felróni, mivel nem volt ráhatása arra, hogy kik jelennek meg az átadáson. A fentiek mellett eljárási hibaként rögzíthető, hogy az ítéletábla nyilatkozattételre történő felhívása is pontatlan volt (nem tájékoztatta ugyanis őket az ítéletábla, hogy csak jogi képviselő útján nyilatkozhatnak), emellett azt is kifogásolták, hogy az indítványozó polgármestert úgy marasztalta el az ítéletábla, hogy rá a felülvizsgálati kérelemben utalás sem történt. Emellett a megállapított bírság összegét sem indokolta megfelelően az ítéletábla.
- [13] Végezetül az indítványozók hivatkoztak az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelmére is, mivel álláspontjuk szerint azáltal, hogy a HVB és a TVB döntésével egyetértettek, és csak az ítéletábla döntése marasztalta el őket (amelynek az alapjául szolgáló felülvizsgálati kérelmet nem ők terjesztették elő) sérült a jogorvoslat-hoz való joguk, hiszen a Ve. szerint az ítéletábla döntésével szemben nincs jogorvoslati lehetőség.

II.

- [14] Az Alaptörvény érintett szabályai:

„XXIII. cikk (8) Minden magyar állampolgárnak joga van ahhoz, hogy rátermettségének, képzettségének és szakmai tudásának megfelelően közhivatalt viseljen. Törvény határozza meg azokat a közhivatalokat, amelyeket párt tagja vagy tisztségviselője nem tölthet be.”

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. [...]

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

III.

- [15] Az Alkotmánybíróság tanácsa 2019. október 15-én döntött az alkotmányjogi panasz befogadásáról.

- [16] 1. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése vonatkozásában nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) pontjában támasztott – a határozott kérelemre vonatkozó – törvényi feltételeknek. Alkotmányjogi panaszuk ezen része valójában a Ve. 232. § (5) bekezdését kifogásolja, amely csak az Abtv. 26. § (1) bekezdésére hivatkozással lett volna támadható. Tekintettel

azonban arra, hogy erre az indítványozók indítványukban nem hivatkoztak, kérelmük ezen része nem tekinthető határozottnak. A panasz ebben a vonatkozásban tehát érdemben nem vizsgálható.

- [17] 2. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban hivatkoztak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére. Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, hogy tisztességesnek tekinthető-e az ítéltábla eljárása, ha úgy hívta fel nyilatkozattételre az indítványozókat, hogy nem tájékoztatta őket arról, hogy azt csak jogi képviselő útján terjeszthetik elő.
- [18] Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés az is, hogy a vizsgált eseményt kampányeseménynek minősítő döntést az ítéltábla megfelelő indokolással alátámasztotta-e, vagyis a döntés ebben a vonatkozásban eleget tesz-e a tisztességes eljáráshoz való alapjog részét képező indokolási kötelezettségnek.
- [19] Végül az Alaptörvény XXIII. cikk (8) bekezdése vonatkozásában alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, hogy egy, a választási kampányban részt vevő önkormányzati tisztségviselő véleménynyilvánítási szabadsága mennyiben korlátozható pusztán azon az alapon, hogy jelenleg is betölti az adott tisztséget.
- [20] 3. A fenti alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdésekre tekintettel az Alkotmánybíróság tanácsa az alkotmányjogi panaszt befogadta.

IV.

- [21] Az alkotmányjogi panasz nem megalapozott.
- [22] 1. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy sérti-e az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését az a körülmény, miszerint az ítéltábla úgy hívta fel nyilatkozattételre az indítványozókat, hogy nem tájékoztatta őket arról, hogy azt csak jogi képviselő útján terjeszthetik elő.
- [23] Az Alkotmánybíróság már több határozatában is vizsgálta a tisztességes eljárás (*fair trial*) követelményét, így többek között a 3064/2019. (III. 29.) AB határozatában is. E döntésében is megerősítette, hogy a tisztességes (hatósági és bírósági) eljárás követelménye „olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes.” {3064/2019. (III. 29.) AB határozat, Indokolás [14], továbbá 3296/2018. (X. 1.) AB határozat, Indokolás [40]}
- [24] Az ítéltábla most vizsgált végzéséből megállapítható, hogy az eljárásban mindkét jelölt ténylegesen észrevételt tett. Észrevételükben a TVB határozatának helybenhagyását kérték, a végzés indokolása ismerteti álláspontjukat. Az indítványozók alapjoga ténylegesen nem sérült, mert nyilatkozattételi jogukat gyakorolni tudták. Az iratok alapján megállapítható, hogy a TVB határozat tartalmazza a kellő tájékoztatást. A TVB határozatot a kifogással érintettek megkapták. Az indítványozóknak a tájékoztatáshoz való joga nem sérült, ezért a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jog vonatkozásában az Alkotmánybíróság a végzést nem minősítette alaptörvény-sértőnek.
- [25] 2. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban azt is állították, hogy az ítéltábla végzése azért alaptörvényellenes, mert a bíróság nem vette figyelembe döntése meghozatala során az Alaptörvény XXIII. cikkének (8) bekezdését, és ezáltal korlátozta az indítványozók közhivatal viseléséhez való jogát.
- [26] Az ítéltábla – végzésének indokolása szerint – az érintett tevékenység egészét vizsgálódása körébe emelve vont le jogi következtetéseit. Az Alkotmánybíróság a 3154/2018. (V. 11.) AB határozatában kimondottakkal összhangban emlékeztet az alábbiakra. Egy polgármester vagy más önkormányzati képviselő kampányidőszakban is gyakorolhatja fennálló megbízatásából fakadó jogait, illetve teljesítheti kötelezettségeit. Pusztán arra tekintettel, hogy újabb választáson meg kívánja méretetni magát, vagyis jelöltként részt vesz a kampányban, közhivatal viseléséhez való jogának gyakorlása és véleménynyilvánítási szabadsága általában nem korlátozható. Egy érintett polgármesternek vagy önkormányzati képviselőnek lehetősége van a törvényi keretek között, tisztségével összefüggésben tevékenységeket folytatni, akár megjelenni egy átadó ünnepségen. Nincs ugyanis olyan jogszabály, amely tételesen tiltja létesítmények, intézmények átadásán a jelöltek jelenlétét. Éppen ellenkezőleg, a jogalkotó a Ve. 142. §-a kivételszabályának beiktatásával lehetőséget biztosít arra is, hogy a hivatalban lévő polgármesterek munkájukat bemutathassák, akár kampányidőszakban is. A Ve. 142. §-a szerint nem minősül választási kampánynak a választási szervek tevékenysége, az állampolgárok – mint magánszemélyek – közötti

személyes kommunikáció, függetlenül annak tartalmától és formájától, továbbá az Alkotmánybíróság, a bíróságok, a helyi önkormányzatok és más állami szervek jogszabályban meghatározott feladatuk során végzett tevékenysége.

- [27] A kampányidőszakban ugyanakkor a Ve. alapelveinek is érvényesülniük kell. A hivatalban lévő érintett személynek, ha egyben jelöltként is indul a választásokon, számolnia kell azzal, hogy a választópolgárok szemében a hivatalos minőségben történő megjelenés és a jelölti minőség nem minden esetben választható el egymástól, az szükségképpen összekapcsolódhat. Így amikor az érintett személy kampányidőszakban látja el – nyilvánosság előtt – hivatali tevékenységét, és ezáltal adott esetben a választási kampány részévé teszi azt a jelen lévőkön kívüli nyilvánosság felé közvetítéssel, vagyis a nyilvánosság megtöbbszörözésével, be kell tartania a Ve. alapelveit is, mivel azok esetleges megsértése esetén számolnia kell annak jogkövetkezményeivel.
- [28] A határvonalat a Ve. 141. § szerinti „kampányidőszakban folytatott tevékenység” és a Ve. 142. §-a szerinti, jogszabályban meghatározott feladat során végzett tevékenység között esetenként, az adott cselekmény összes körülményeinek figyelembe vételével lehet meghúzni. Jelen esetben az ítéltábla döntésének alkotmányossága szempontjából a döntő körülmény a gyermekek jelenléte a futópálya átadásán. A leírtak alapján önmagában nem tilos polgármester vagy önkormányzati képviselő számára a részvétel átadó ünnepségen. Önmagában nem tilos gyermekek jelenléte valamely gyermekek által is használt létesítmény átadó ünnepségén. Ugyanakkor a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Nktv.) 24. § (3) bekezdése szerint „nevelési-oktatási intézmény helyiségeiben, területén párt, politikai célú mozgalom vagy párthoz kötődő szervezet nem működhet, továbbá az alatt az idő alatt, amíg az óvoda, iskola, kollégium ellátja a gyermekek, tanulók felügyeletét, párt vagy párthoz kötődő szervezettel kapcsolatba hozható politikai célú tevékenység nem folytatható”. A tilalom az ítéltábla által hivatkozott kúriai döntések értelmében alkalmazandó a kampány-tevékenységekre. A kampánytevékenység a szavak általános jelentése és az Alaptörvény 28. cikkében írt józan észnek megfelelő értelmezés követelménye szerint is politikai célú.
- [29] A leírtakból tehát az következik, hogy a Ve. szabályai nem értelmezhetők úgy, mintha gyermekek bevonása a kampánytevékenységbe a köznevelési törvény hivatkozott rendelkezése ellenére megengedett lenne. Ha tehát hivatalban lévő és a kampánnyal érintett (a választásokon jelöltként induló) polgármester vagy önkormányzati képviselő közfeladatának ellátása során nevelési-oktatási intézményben jelenik meg, vagy más módon, de nevelési-oktatási intézmény felügyelete alatt álló gyermekek részvételével zajló eseményen vesz részt, akkor a saját felelősségére esik, hogy az esemény ne váljék a kampány, mint politikai tevékenység részévé. Más megfogalmazásban: választási kampányidőszakban, átadó ünnepségen, gyermekek jelenléte az egyébként a Ve. 142. §-a alá tartozó eseményen az ügy körülményeitől függően, így különösen ha az a saját kampány részévé válik, minősülhet tiltott kampánytevékenységnek. Ezt a körülményt az eljárások során alaposan kell vizsgálni, mert a Ve. alapelveinek tág értelmezése oda vezethet, hogy kampányidőszakban semmilyen feladatot nem lehet a nyilvánosság előtt elvégezni, mert az választási kampánynak minősül, így viszont fennáll a veszélye a Ve. 142. §-a kiüresítésének. A konkrét esetben az ítéltábla döntése nem a Ve. 142. §-a ilyen tág értelmezésén, hanem a Kúria által követett állandó bírói gyakorlaton alapul, amely szerint gyerekeket nem lehet kampánycélokra felhasználni, és amely gyakorlatnak a leírtak értelmében törvényi alapja van. Az Alkotmánybíróság ezért úgy értékelte, hogy az ítéltábla végzése nem sértette meg az Alaptörvény XXIII. cikk (8) bekezdését.
- [30] 3. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e a jogági dogmatika általánosan elfogadott szabályaihoz {elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4], megerősítette többek között: 3117/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [16]}.
- [31] Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatban bontotta ki az indokolt döntéshez való jogot a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból. Az Alkotmánybíróság szerint: „az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvényellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt

a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket.” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}

- [32] Az ítélet tábla – a felek előadásainak, a HVB és a TVB döntései indokolásának részletes ismertetése mellett – a választási ügy körülményeihez képest megfelelő indokát adta annak, hogy az eseményt miért minősítette kampánytevékenységnek. Indokolta, hogy miért nem alkalmazta közvetlenül az Nktv. 24. § (3) bekezdését; kifejezésre juttatta egyetértését azzal az elvvel, hogy a „gyermek ne válhasson politikai eszközzé”; kifejtette, hogy a diákokat az oktatási intézmény területén kívül sem lehet politikai színtérbe helyezni; foglalkozott azzal is, hogy a csatolt videó kétséget kizáróan kiemeli azt, hogy a beruházást az egyik jelölt keretéből finanszírozták; az indokolás hivatkozik a Kúria döntéseire; megállapítja, hogy az eseményt kifejezetten a kampányidőszakra időzítették, mert a futópálya már fél évvel korábban elkészült. Mindezekre figyelemmel az indokolás tömörsége ellenére nem állapítható meg, hogy a bírói döntés az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit ne vizsgálta volna kellő alapossgal, és az sem, hogy ezek értékeléséről a határozatában ne adott volna számot. Következésképpen az Alkotmánybíróság úgy értékelte, hogy az ítélet tábla végzése nem sértette meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.

- [33] 4. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt elutasította.

Budapest, 2019. október 18.

Dr. Varga Zs. András s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1629/2019.

